

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Soroca sediul Central din 12 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 august 2018, declarat de condamnatul *Tihonciuc Serghei xxxxx*,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.02.2018 - 12.04.2018;

Instanța de recurs: 04.06.2018 - 08.08.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 12 aprilie 2018, a fost respins, ca neîntemeiat, demersul administrației Penitenciarului nr.6 - Soroca privind liberarea condiționată înainte de termen a condamnatului Tihonciuc Serghei.

2. ***Șeful Penitenciarului nr.6 - Soroca, Dorin Marcu*** a contestat cu recurs încheierea, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care demersul administrației Penitenciarului nr.6 - Soroca privind liberarea condiționată înainte de termen a deținutului Tihonciuc Serghei să fie admis, cu liberarea acestuia potrivit art.91 Cod penal.

În motivarea recursului a invocat că, după studiul dosarului personal al deținutului, s-a stabilit că Tihonciuc Serghei, până la examinarea demersului în instanța de judecată, a fost stimulat de două ori, este angajat la muncile neremunerate din penitenciar, participă la programul de terapie „Șah și dame”, menține relația cu rudele, frecventează biserica și biblioteca din penitenciar, prejudiciu material cauzat prin infracțiune nu are, iar toate aceste circumstanțe dau dovadă de un comportament pozitiv.

Astfel, concluzia instanței este una pripită, neîntemeiată, deoarece toate activitățile enumerate au fost planificate în programul individual al deținutului. Aceste activități au servit temei ca comisia Penitenciarului nr.6 - Soroca să voteze unanim pentru calificativul realizat.

Faptul că, deținutul Tihonciuc Serghei, pe parcursul executării pedepsei a fost sancționat de două ori, nu poate fi considerat ca impediment, deoarece la momentul înaintării demersului, sancțiunile au fost stinse.

Recurentul a invocat și faptul că, deținutul Tihonciuc Serghei a executat 2/3 din termenul de pedeapsă. Totodată, datele referitoare la personalitatea acestuia îl caracterizează din punct de vedere, precum că a realizat programul individual cu privire la planificarea executării pedepsei penale.

Mai mult, pedeapsa penală și-a atins scopul reeducării condamnatului.

2.1. Condamnatul Tihonciuc Serghei a contestat cu recurs încheierea, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care demersul administrației Penitenciarului nr.6 - Soroca privind liberarea condiționată înainte de termen a deținutului Tihonciuc Serghei să fie admis.

În motivarea recursului a indicat că, a ispășit 2/3 din termenul de pedeapsă și nu este de acord cu argumentul instanței, prin care indică că termenul de 3 ani este unul foarte mare.

La fel, a indicat că, să căit sincer în cele săvârșite, a anexat documente privind starea sănătății mamei sale și faptul că s-a adresat la administrația penitenciarului privind angajarea la muncă de nenumărate ori.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 august 2018, recursurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea încheierii contestate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că, prima instanță la emiterea încheierii a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de prevederile art.art.266, 267 Cod de executare, art.91 Cod penal și art.art.469 alin.(1) pct.1), 470-472 Cod de procedură penală.

Judecarea cauzei în procedura de executare în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor penale, procesual-penale și de executare, care reglementează procedura respectivă.

Totodată, instanța de recurs a reținut că, instanța de judecată poate pronunța o încheiere de liberare condiționată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, doar în cazul în care au fost respectate cerințele prevăzute la art.91 Cod penal, însă în speță de către condamnatul Tihonciuc Serghei aceste condiții nu au fost respectate.

Din materialele cauzei rezultă, că condamnatul Tihonciuc Serghei a respectat procedura extrajudiciară, adresându-se la comisia penitenciarului, însă nu întrunește condițiile de aplicare prevăzute la art.91 Cod penal.

Or, din extrasul din procesul-verbal din 26 ianuarie 2018 al ședinței comisiei Penitenciarului nr.6 - Soroca (f.d.2), condamnatului Tihonciuc Serghei i s-a admis în expedierea materialelor în instanța de judecată pentru examinarea posibilității aplicării prevederilor art.91 Cod penal.

Potrivit aceluiași extras, condamnatul a fost sancționat de două ori, care la moment sunt stinse și nu a realizat încadrarea în procesul de instruire profesională.

Termenul rămas neispășit de condamnatul Tihonciuc Serghei este foarte mare, iar în caracteristica acestuia nu se indică la corectarea lui, precum și la atingerea scopului pedepsei.

Faptul, că condamnatul a executat 2/3 din termenul pedepsei stabilite, că a realizat programul individual cu privire la planificarea executării pedepsei penale și că are mamă bolnavă nu poate fi decisiv la admiterea recursului și liberarea condiționată înainte de termen.

4. Condamnatul Tihonciuc Serghei, a contestat cu recurs în anulare hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora și cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă liberarea condiționată înainte de termen.

În motivare cerințelor sale a invocat că, chiar dacă pe parcursul executării pedepse a fost sancționat de două ori, aceste sancțiuni sunt stinse, este caracterizat pozitiv, mai mult, mama sa este pensionară dar și bolnavă, certificatul medical fiind anexat la materialele cauzei, iar fiind liberat condiționat înainte de termen va putea îngriji de masa sa.

Consideră greșită concluzia primei instanțe și instanței de recurs că, termenul rămas spre executare de 2 ani 6 luni este prea mare.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art.401 alin.(1) pct.2) și 3) și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art.455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art.453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală **în fond**, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – **adică calea apelului și recursului ordinar**.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, decizia instanței de recurs, adoptată în ordinea reglementată de art.469-471 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, ce poate fi contestată cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva acesteia este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art.art.455 alin.(2) pct.7), 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art.455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. art.456, 432 alin.(1), (2) pct.1), alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Tihonciuc Serghei xxxxx*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 august 2018, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac